

MIHAJLO ROSTOHAR

(1878-1966)

Slovinský psycholog působící v Československu, průkopník české a posléze československé experimentální psychologie. Zřídil a provozoval jednu z nejlépe vybavených psychologických laboratoří v Evropě. Působil v Praze (1909-1923), ale je spojený zejména s Brnem (1923-1949), kde v roce 1926 založil a byl prvním vedoucím Psychologického ústavu FF MU. Byl zakladatelem a redaktorem časopisu Psychologie (1935-1949), prvního psychologického časopisu na území Československa. Věnoval se tématům celostní psychologie, dětské představivosti a hry a vybraným otázkám sociální psychologie. Po nuceném odchodu z Československa vybudoval Psychologický ústav v Lublani (1950).

VILÉM CHMELAŘ

(1892-1988)

Jeden z hlavních představitelů brněnské školy experimentální psychologie, dlouholetý vedoucí katedry psychologie Filozofické fakulty Masarykovy univerzity v Brně a později ředitel brněnského psychologického pracoviště Československé akademie věd.

LUDMILA KOLÁŘÍKOVÁ

(1909-1968)

Docentka psychologie na FF MU v Brně.
V období 1946 až 1952 zakladatelka a první
vedoucí Psychologického ústavu na FF UP
v Olomouci. Zabývala se problematikou
předškolního a mladšího školního věku,
především vývojem zrakových představ a
myšlení.

ROBERT KONEČNÝ

(1906-1981)

Brněnský psycholog, filozof a literát. Pracoval v Psychiatrické léčebně v Brně-Černovicích (jako první klinický psycholog v zemi, od roku 1950) a vyučoval na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity (vedoucí katedry psychologie v letech 1968 až 1970), odkud byl donucen hned dvakrát odejít (1950 a 1971). Je autorem učebnice Psychologie v lékařství (1966, 1971, 1979) a několika sbírek básní a souborů povídek.

BOHUMÍR CHALUPA

(1924-2017)

V roce 1948 ukončil studium na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity v Brně. Pracoval jako psycholog v brněnském zdravotnictví. Od roku 1964 učil na katedře psychologie Filozofické fakulty Masarykovy univerzity v Brně obecnou a experimentální psychologii a psychologii práce. V rozmezí let 1967-1990 byl předsedou sekce psychologie práce Československé psychologické společnosti. Výzkumně se věnoval např. tvořivosti ve vědě, vědecké poznávání a diagnostikování osobnosti.

JIŘÍ SEDLÁK

(1925-2013)

Vedoucí katedry psychologie FF UJEP v Brně v letech 1970 až 1974. Výzkumně se specializoval na dopravní a průmyslovou psychologii, ovšem neméně se soustředil na odhalování pronikání buržoazní ideologie do socialistické psychologie. Svým mocenským vlivem na počátku 70. let zařídil odchod velkého počtu členů katedry (mj. Konečný, Plaňava, Široký).

JOSEF ŠVANČARA

(1924-2020)

Významný brněnský psycholog. Pracoval postupně v Sociodiagnostickém ústavu, dětské neurologické klinice (kde publikoval dodnes citovanou monografii o neurózách), Výzkumném ústavu pediatrickém (kde realizoval rozsáhlý výzkum dvojčat) a od roku 1968 jako vysokoškolský pedagog na katedře psychologie FF UJEP v Brně (jejímž vedoucím se v roce 1970 na čtyři měsíce stal před tím, než byla katedra dočasně zrušena, a kde bezmála půlstoletí setrval). Výzkumně se vedle zmíněných témat věnoval vybraným otázkám vývojové psychologie, emocím a dějinám psychologie. Je hlavním autorem knihy Diagnostika psychického vývoje (1971).

JAROSLAV ŠABATA

(1927-2012)

Český levicový politik, filozof, psycholog a politolog. Do roku 1969 funkcionář KSČ. V období normalizace se stává disidentem a mluvčím Charty 77. Jako politický vězeň byl několik let vězněn. Po revoluci v roce 1989 je předákem Občanského fóra, poslanec Sněmovny lidu Federálního shromáždění a ministr bez portfeje vlády České republiky.

BOLESLAV BÁRTA

(1929-1991)

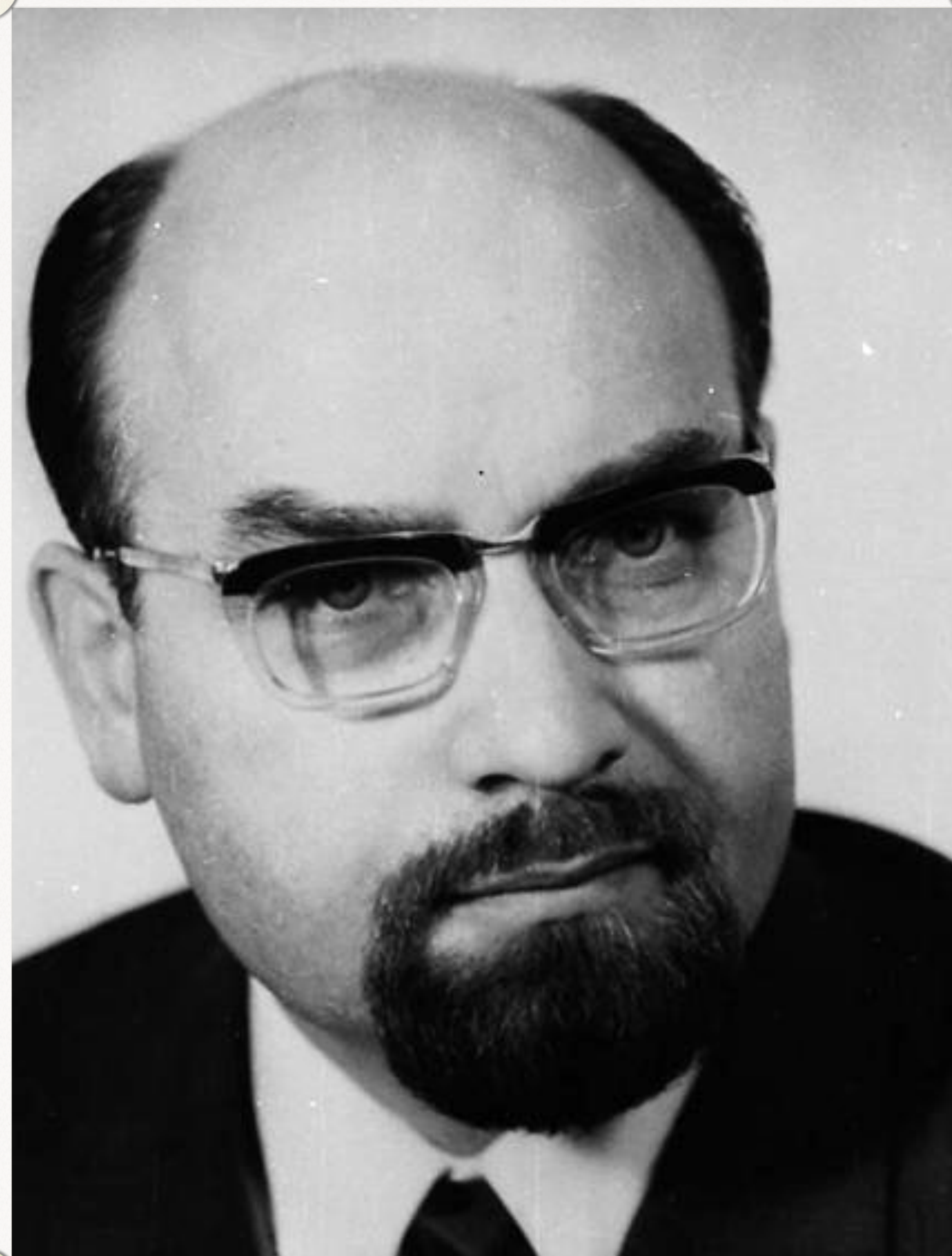
Český poradenský a klinický psycholog a současně angažovaný moravský politik. Vysokoškolský pedagog Psychologického ústavu FF MU a ředitel Psychologické výchovné kliniky v Brně. Průkopník pedagogicko-psychologického poradenství v Česku. V období normalizace mu byla znemožněna odborná činnost. Po roce 1989 se stal předsedou Hnutí za samosprávnou demokracii – Společnosti pro Moravu a Slezsko a po volebním úspěchu poslancem Federálního shromáždění ČSFR.

JOZEF KURIC

(1926-2015)

Vysokoškolský učitel psychologie na Pedagogické fakultě Univerzity Komenského v Bratislavě a v Trnavě (1952-1975), později vedoucí katedry psychologie FF UJEP v Brně (1975-1990). Svůj výzkumný zájem zaměřoval na vývojovou psychologii a psychologii umění.

LIBOR MÍČEK

(1931-2004)

Profesor pedagogické a sociální psychologie na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity v Brně. Výzkumně se zabýval otázkami duševní hygieny, sebevýchovy a psychologie zdraví. Je autorem knih Sebevýchova a duševní zdraví (1976), Duševní hygiena (1984) a dalších. Na začátku 90. let se podílel na vzniku Slezské univerzity.

STANISLAV KRATOCHVÍL

(1932)

Přední český klinický psycholog a psychoterapeut. Vedoucí psycholog kroměřížské psychiatrické léčebny (1965-2016), vysokoškolský pedagog na katedře psychologie FF UJEP v Brně (1964-1978) a FF UP v Olomouci (1978-2009). Autor integrativního přístupu v psychoterapii (s M. Bouchalem), organizátor každoročních týdenních kurzů hypnózy (1971-2016), výzkumný zájem zaměřený na hypnózu, skupinovou psychoterapii, sexuální terapii a neurózy. Autor množství výzkumně i populárně zaměřených knih.

VLADIMÍR SMÉKAL

(1935)

Pedagogický psycholog, vědecký pracovník Pedagogického ústavu J. A. Komenského a Psychologického ústavu ČSAV a vysokoškolský pedagog na Pedagogické fakultě UK (1994-2000 děkan fakulty, 2004-2016 proděkan fakulty). Věnoval se otázkám sociálního učení, osobnosti a dispozic žáka. Vypracoval návrh reforem základního školství po roce 1989.

LUBOMÍR VAŠINA

(1948)

MOJMÍR SVOBODA

(1941)

Vedoucí Psychologického ústavu Filozofické fakulty Masarykovy univerzity v Brně v letech 1997 až 2012. Publikoval práce z oblasti psychodiagnostiky a sugestivní, hypnotické a imaginativní psychoterapie.

IVO PLAŇAVA

(1934)

Brněnský poradenský psycholog a vysokoškolský učitel. S nucenou přestávkou v období normalizace působil v Psychologickém ústavu Filozofické fakulty a na katedře psychologie Fakulty sociálních studií Masarykovy univerzity. Publikoval řadu knih na téma manželského a rodinného poradenství a mezilidské komunikace, včetně knih populárně vědeckých.

LUBOMÍR KOSTROŇ

(1945)

Vysokoškolský pedagog v Psychologickém ústavu Filozofické fakulty MU (1990-1998), na katedře psychologie Fakulty sociálních studií MU (1998-2006) a na Brno International Business School (1997-dosud). Vyučoval obecnou psychologii a psychologii organizace a řízení. Je autor knihy Psychologie architektury (2011).

